

Vejen for, at man bestemte, at Arbejdsgiveren eller Forsikringsselskabet havde Ret til at forlange Lægeerklæring for hver Uge, thi jeg gaar i hvert Tilfælde ud fra som givet, hvad Resultat man saa i øvrigt maatte komme til med Hensyn til Betalingen af Lægeerklæringerne, at den Slags Lægeerklæringer altid skal betales af Forsikringsselskabet eller, hvis vedkommende ikke er forsikret, af Arbejdsgiveren, og saa kan det ikke genere vedkommende tilskadekomne ret meget at præstere saa mange Attester, som der i det hele taget forlanges, naar han kan gøre det uden Udgift. Selv om jeg ikke tror, at der vil blive stor Brug for en saadan Bestemmelse, thi der er vel ikke mange Forsikringsselskaber, som ville betale Lægeerklæring for hver Uge, synes jeg derfor ikke, at det kunde gøre saa meget at sætte det ind i Loven.

Det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) henstillede, naar nu alle Indberetninger skulle sendes til Arbejderforsikringsraadet og paa dets Skemaer, da at lade Arbejderforsikringsraadet sende en Afskrift til vedkommende Forsikringsselskab. Det kunde være ret behageligt for Forsikringsselskabet og for den Sags Skyld ogsaa for de tilskadekomne, for saa vidt som de vist nu — det have vi i alt Fald gennemført hos os — altid skulle iidsende to Eksemplarer, hvoraf vi faa det ene og Arbejderforsikringsraadet det andet. Men vi maa være klar over, at det vil være et meget stort Arbejde, man paalægger Arbejderforsikringsraadet — jeg tror ikke, det bliver saa lille, som det ærede Medlem fra Hurup gav det Udseende af — naar det skal give en Afskrift af Anmeldelsen og alle Lægeerklæringer, som indkomme til det, saa dem synes jeg, vi skulle lade den tilskadekomne eller Arbejdsgiveren, ligesom de nu kunne enes derom, iidsende saavel til Selskabet, hvis det vil have det, hvad det selvfølgelig vil, som ogsaa til Arbejderforsikringsraadet. Hvis det passerer — og det passerer vel for alle andre Selskaber ligesom for vort — at der er gaaet en Anmeldelse ind til Arbejderforsikringsraadet, hvoraf Selskabet ingen Afskrift har faaet, saa har der, saa vidt jeg ved, og jeg har haft nogen Lejlighed til at gøre mig bekendt med Forholdene, aldrig været noget i Vejen for at faa Afskrift af en saadan Anmeldelse eller Lægeerklæring, naar man gaar op i Raadet. Saaledes vil det altid kunne ordnes; naar Selskaberne mangle en Anmeldelse eller Lægeerklæring, ville de altid kunne faa

en Afskrift deraf hos Raadet, det gaar jeg da ud fra.

Naar endelig Bestemmelsen i § 17, som altsaa omhandler, hvem der skal betale Lægeerklæringen, af vistnok i hvert Fald de 3 sidst foregaaende Talere har været Genstand for Kritik, idet man har sagt, at det er meningsløst, at Forsikringsselskaberne eller Arbejdsgiverne skulle betale de Lægeerklæringer og Attester, der forlanges af Arbejderforsikringsraadet, saa er jeg ikke fuldstændig enig med de Medlemmer, der have talt ud fra dette Synspunkt. Der kan ogsaa siges meget til Fordel for at lade Arbejdsgiveren eller, hvad det i de fleste Tilfælde er, Forsikringsselskabet betale disse Attester. Jeg gør i saa Henseende opmærksom paa, at et Forsikringsselskab næsten overalt og næsten til enhver Tid kan spare sig at indhente tilsvarende Erklæringer. For det Selskab, som jeg har haft den Ære at have med at gøre og være Formand for, har der aldrig været noget som helst i Vejen for paa et hvilket som helst Tidspunkt under Sagens Gang at faa Lov til enten at gennemlæse eller afskrive de Lægeerklæringer, som Arbejderforsikringsraadet har indhentet. Naar man kan det, har man derved sparet sig selv for en Udgift, da vi jo vel ere enige om, at hvis et Selskab forlanger at faa en Lægeerklæring, skal det ogsaa selv betale den. Naar man saa kan gaa op til Arbejderforsikringsraadet og faa de nødvendige Oplysninger, er der noget, som taler til Fordel for, at Selskabet, der i samme Grad, synes jeg, som Arbejderforsikringsraadet nyder godt af disse Attester, ogsaa kommer til at betale dem. Og saa fritage vi Statskassen for denne Udgift, som ikke vil blive nogen ringe Udgift, hvis de nødvendige Attester, som Arbejderforsikringsraadet skal have, og som, naar det er en Sag af Betydning, sjældent er mindre end 3, skulde betales af Statskassen. Jeg synes, at der ingen Grund er til at fritage Selskaberne for det, navnlig da jeg gaar ud fra, at Selskaberne ville kunne have en ikke ringe Fordel af disse Attester derigeunem, at de altid kunne faa Lejlighed til at se dem. Med Hensyn til det finansielle Resultat af denne Ordning for den tilskadekomne og for saa vidt ogsaa for Forsikringsselskabet eller Arbejdsgiveren har det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds gjort opmærksom paa, at det temmelig sikkert vilde medføre en forøget Udgift for Forsikringsselskabet, at vi slippe af med Tillægsdagpengene, men